ŞAKA

— Evlilik hayatlarının ellinci yılına basanlara tören yapılıyormuş!..
— Bu da bir şey mi?.. Şimdi elli gününü dolduran evlilere tören yapılmalı!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Piyano hocası olarak bu koca karıyı mı buldun?..
— Ne yaparsın baymm.. Çocuğa klâsik parçalar öğretmeğe karar verdim!..

Falcı — Siz budalanın birisiniz!..
Müşteri — Anlıyamadım, bu sözü ciddî mi söylüyorsunuz, yoksa şaka mı?..
Falcı — Evet, ciddî söylüyorum...
Müşteri — Ha şöyle.. Yoksa ben hiç şakaya gelemem!..

Polis — Nafile acele etmeyiniz.. Denize düşen zavallıya artık cankurtaran simidi değil, bir çelenk göndermelisiniz..

Kayın — Demek köşe başındaki kuyumcunun önünde bekliyeceksin öyle mi sevgilim?.. Şimdi beni ne kadar sevdiğini anlıyorum!..

— Ayol bahçedeki tavukları ne diye kesip parçaladın?..
— Ne yapayım annecığım, sen büyüyünce doktor ol demedin mi, şimdiden alışmak lâzım!..

— Garson, pirzola diye getirdiğin parçalar tıpkı kösele gibi..
— Bu kundura pahalılığında size piyango çıktı demekse!..

Sayı: 222, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 30 OCAK 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

PİYASADA ERKEK ŞAPKASI BULUNAMIYORMUŞ!...

Kadın — Ayol bu ne hal?.. Bütün şapkalarımı neden ortaya döktün?...

Erkek — Ne yapayım karıcığım, şapkam o kadar eskidi ki.. seninkilerden bir tanesini kafama uydurmaya çalışıyorum..

UZUN SAÇLI ÖĞRENCİLERİN SAÇLARI KESİLECEK — Gazetelerden

Kız — *Neden Lisenin son sınıfında iken mektebi bıraktın?*

Stil — *Boş ver... Baş meselesinden!..*

Kız — *Kafan dersleri mi almıyordu?..*

Stil — *Hayır, saçlarımı kesmeğe mecbur tuttular..*

TOPYEKÛN...

Gazete sütunlarında sık sık rastladığımız acayip bir kelime vardır: Totaliter. Bunun kendisinden garip bir tercümesini görüyoruz: Topyekûn veya topyekûncu..

Bu haftanın içinde en çok geçen kelime de, bu «totaliter» lâfıdır. Zaten harp onunla başladı. Galiba da onunla bitecek...

Geçen gün kapımızın önünden şöyle bir eskici geçti:

— Gazete kâğıdı, boş şişeler, eski elbiseler, paltolar, dikiş makineleri, kullanılmış jiletler, krem hokkaları, parçalanmış kauçuk iskarpinler, somyalar, şapkalar, bozuk gramofonlar, paçavralar, kilo ile hurda yünler, boş tenekeler, mobilyalar, eski karyolalar alıyorum...

Gördünüz mü totaliter insanı?.. Adam tam mânasile topyekûn iş yapıyor.

Galiba da yeryüzünde en hakiki totaliter odur...

●

BENİ KİME BENZETMİŞLER?...

Bu hafta içinde, bu satırların muharririnin başına son derecede tuhaf bir hâdise gelmiştir. Anlatalım:

Matbaadan çıktım, Bahçekapıdan geçiyordum. Bir de baktım. Natpinkerton kılıklı,kaşı gözü mütemadiyen oynıyan, kaşlarını gözlerine kadar indirmiş, yakası çenesine kadar kaldırılmış bir adam tarafından takip edilmekteyim!!.. Tuhaf şey... Herif yanıma kadar sokuldu. Ayni esrarengiz tavırla eğildi ve bana bir isim, bir erkek ismi söyledi:

— Ayni!..

Şaştım kaldım doğrusu. Adamcağız beni üstat Mehmet Ali Ayni'ye benzetmişti. Halbuki birbirimize hiç de benzemediğimiz gibi, üstelik onun çenesinde bir de sivri sakalı vardır. Çenem; kalkık yakamın içinde idi. Herhalde adam sakalsız olduğumu görmemişti. Hemen çenemi yakamdan çıkarıp sakalsız olduğumu gösterdim. Fakat herif beni yine:

— Ayni !.. diye çağırmaz mı ?.. Yoksa Aynizade Hasan Tahsin'e mi benzetiyor?..

Yürüdüm. Bu sefer peşime bir kadın düştü. O da beni «Ayni!» diye çağırınca dayanamadım, dönüp cevap verdim:

— Benzetiyorsunuz... Benim ismim Ayni değil... dedim.

Kadın cevap verdi:

— Biz Ayni alıyoruz !.. Ayni yardım kuponu satın alıyoruz...

Hay Allah cezanızı kaldırsın e mi?.. Tevekkeli değil Yerli Mallar önünde herkesin «Ayni» diye peşine takılıyorlar...

●

TAKSİTLE KUNDURA..

Bu haftaki gazetelerde şöyle bir ilân gördük:

«Taksitle sağlam ve zarif erkek kunduraları».

Düne kadar taksitle büyük şeyler apartıman, ev, otomobil alırdık. Taksitle alınan şeyler nihayet buz dolabı, radyo, elbise derken kunduraya kadar dayandı. Lâkin hakikaten de kundura almak, yalnız taksitlerinden dolayı değil, her bakımdan apartıman almağa benzedi.

Hayatımız gittikçe taksitleşiyor. Harp bir sene daha devam ederse muhakkak ki gazetelerde şu şekilde ilânlar göreceğiz:

TAKSİTLE MENDİL...

Dörtte biri peşin, geri kalan kısmı ise 12 ayda ödenmek şartile mendillerimiz satılıktır. Arzu edenler sağlam kefil göstermek şartile bu mendillerimizden alabilirler.»

●

100 GRAM TARAK!..

Tuhaf şeyler görmek bakımından her gün bir yaşımıza daha giriyoruz. Harptenberi kendisini dirhem dirhem, daha doğrusu gram gram satan satana.. Kırk yıllık karapatlıcanlar - yeryüzüne patlıcan tayin edildikleri gündenberi - tane ile satılırdı... Bu harpte baktık ki patlıcan hanım, kara vücudile, asri bir plâj güzeli gibi teraziye boylu boyuna uzanmış, kilo ile satılmakta ve gram gram tartılmakta!.. Derken arkasından hindiler ayni marifeti gösterdiler. Onlar da kilo kilo satılmağa başlandı, etleri gramla hesaplandı.

Gazetelerin yazdıklarına bakılırsa bazı vilâyetlerimizde portakal da kilo ile satılıyormuş... Teraziye binen binene... İktisadî bakımdan devrimiz «terazi asrı» galiba...

Bu sefer bütün tuhafiyeci dükkânlarında şöyle bir ilân görünmeğe başladı:

«Fildişi taraklarımız gelmiştir. Gramı elli kuruştur.»

Görülüyor ki, taraklarımızı bile terazide tarttıktan sonra başımızı tarıyoruz.

Lâkin dükkâna girip da:

— Tart şuradan 50 gramlık bir tarak!.. Ama iyi tarafından olsun...

Demek herhalde insana tuhaf geliyor..

●

ANSİKLOPEDİ ve TAKVİM..

Babıâlide birtakım neşriyat zaman zaman moda haline girer. Bir vakitler tarihî romanlar, arkasından nasihat kitapları, «24 derste arkadaş kazanmanın yolları», «52 derste para kazanmanın usulleri», «Gençlik 60 yaşında başlar.».

Tarzında kitaplar. Daha sonra mükemmel bir koca neler bilmelidir?», «Gizli hayatımız» gibi eserler. Nihayet arkadan tercüme furyası...

Bundan bir müddet önce Babıâliye ansiklopedi merakı gelmişti. Balıkçılık ansiklopedisinden, şiire kadar... Bir aralık antolojiler moda oldu. Her nevi antoloji rağbette idi.

Bu yıl da takvim senesidir. Sinema takviminden tutun da, sporcular takvimine, Yeşilaydan İnhi-

— Sonu 9 uncu sahifede —

Bir Dağ Başı

Yazan: NECDET RÜŞTÜ EFE

Elvedâ medeniyet... Döğünsek vardır yeri;
Doğrusu bu itiraf hem gülünç, hem hazindir:
Gelin, ey Afrika'nın başı boş vahşileri;
Harap olan Avrupa bundan sonra sizindir!..

★

Siz; şehirlerden kaçar, düz ova isterdiniz:
Orada ev yapmıyor, kuruyordunuz çadır.
Sevinçten davul çalın; bu murada erdiniz:
Buyurun; mekânınız çatısız Avrupa'dır!..

★

Perilerin gezdiği güzel bahçeye üştü
Şarap diye kan içen azgın bir kalabalık!...
Nezaket, koparılmış gül gibi yere düştü,
Demirli ökçe gibi onu ezdi kabalık!...

★

Güneş ardında kaldı çelikten kanatların,
Şimdi tabiat bile duyuyor bu elemi.
İnsanlığı yükselten o güzel san'atların
Kırılmıştır fırçası, mızrabı ve kalemi.

★

Gönlüm hasret çekiyor tarihte o ilk çağa:
Ah.. O rahat taş devri bir an geri gelmeli!...
Şimdi değişiliyor bir tank'a bir uçağa
Rafael'in tablosu, Mikelanj'n heykeli.

★

Asrî adam bağırıp sallıyor yumruğunu;
Sükût, altın değildir.. yok bu devirde susan!..
Dinlemiyor alâkın, vicdanın buyruğunu
Sinirleri gerilip, makinalaşan insan.

★

Artık yangın yerinde atını dört nala sür,
Ey savaş ilâhı Mars!.. Son eserinle öğün!..
Sayende sarhoş gibi haykırmaktadır küfür,
Ve asil kimse gibi nükte susmuştur bu gün!..

★

Düşkünüyüm dünyadan uzak, sakin bir yerin,
Bir yer ki, islatmamış kanlar toprağı, taşı.
Sükûnunu tadayım o mes'ut devirlerin:
Gözlerimde tütüyor barutsuz bir dağ başı!..

Necdet Rüştü EFE

İLÂÇ İÇİN İLÂÇ YOK!..

— Kocam bana evlenmemizin yıldönümünde emsalsiz bir hediye aldı....

— İnci mi, pırlanta mı?..

— Hayır daha kıymetli: bir tüp Ültraseptil!..

ir Dağ Başı

Yazan: NECDET RÜŞTÜ EFE

medeniyet... Döğünsek vardır yeri;
bu itiraf hem gülünç, hem hazindir:
Afrika'nın başı boş vahşileri;
an Avrupa bundan sonra sizindir!..

★

derden kaçar, düz ova isterdiniz:
yapmıyor, kuruyordunuz çadır.
davul çalın; bu murada erdiniz:
mekânınız çatısız Avrupa'dır!..

★

gezdiği güzel bahçeye üştü
e kan içen azgın bir kalabalık!...
koparılmış gül gibi yere düştü,
ökçe gibi onu ezdi kabalık!...

★

ında kaldı çelikten kanatların,
biat bile duyuyor bu elemi.
yükselten o güzel san'atların
ır fırçası, mızrabı ve kalemi.

★

hasret çekiyor tarihte o ilk çağa:
hat taş devri bir an geri gelmeli!...
ğişiliyor bir tank'a bir uçağa
tablosu, Mikelanj'n heykeli.

★

n bağırıp sallıyor yumruğunu;
ın değildir.. yok bu devirde susan!..
or alâkın, vicdanın buyruğunu
gerilip, makinalaşan insan.

★

zın yerinde atını dört nala sür,
ilâhı Mars!.. Son eserinle öğün!..
sarhoş gibi haykırmaktadır küfür,
imse gibi nükte susmuştur bu gün!..

★

im dünyadan uzak, sakin bir yerin,
ıslatmamış kanlar toprağı, taşı.
tadayım o mes'ut devirlerin:
e tütüyor barutsuz bir dağ başı!..

Necdet Rüştü EFE

— Zavallı, galiba düşmekten korkuyor!..
— Aman azizim, buraya düşmek bir şey mi.. Asıl kara borsaya, tramvaya, Yerli Mallar Pazarına, terzinin ve şapkacının eline düşmekten korksun!...

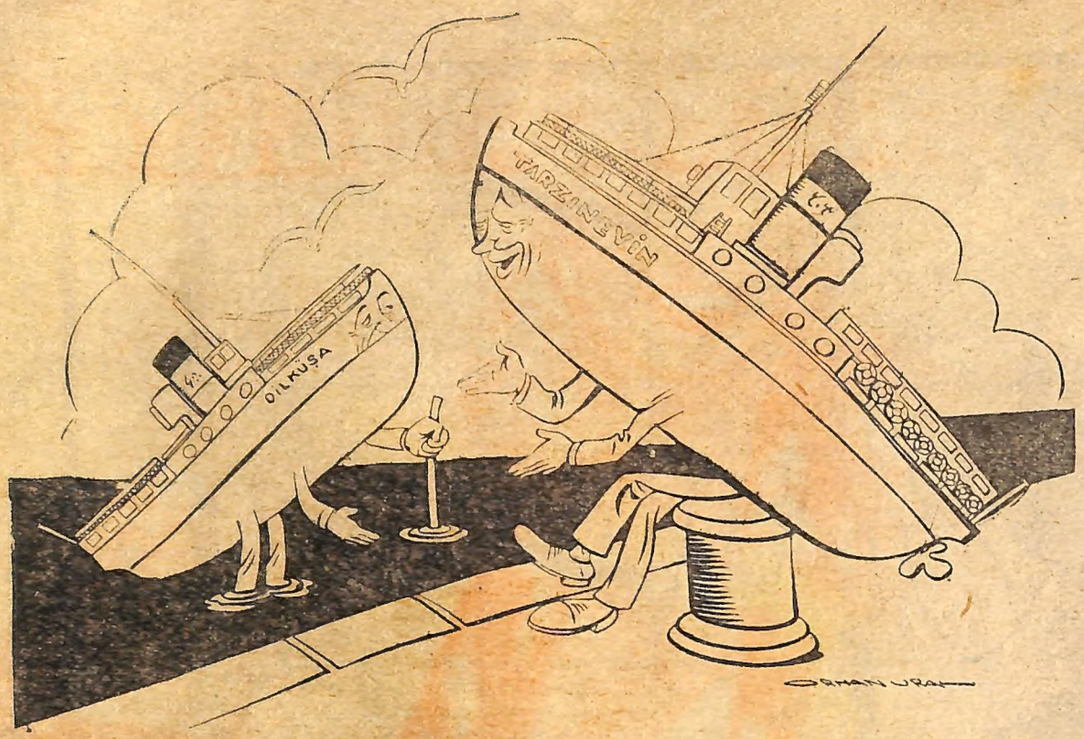

DENİZ YOLLARINA GEÇEN ŞİRKETİ HAYRİYE VAPURLARI TAMİR EDİLİYOR..

Dilküşa — Senin neren sakat!..
Tarz-ı Nevin — Vallahi kardeşim, senin de, benim de ismimizden uskurumuza kadar her tarafımız!..

ŞAKA'nın Röportajları:

Gazeteciler Tımarhanede...

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Matbaaya gidince masamın üstünde bir davetiye buldum. Fakat bu son zamanlarda İstanbulda pek ziyade moda olan bir kokteyl parti davetiyesi değildi. Biliyorsunuz ya, şimdi şehirde kokteyl partisiz adım atılmıyor.

Bu sefer masamın üstünde bulduğum davetiye tımarhaneden gelmekte idi. Biz gazetecileri oraya çağırıyorlardı.

Aklınıza fena bir şey gelmemesi için davetiyeyi aşağıya kopye edeyim:

«Son zamanlarda ilâve edilen yeni pavyonlar ve vücude getirilen yeni tesisatı görmek üzere yarın tımarhaneye teşrifiniz rica olunur. Tımarhanenin hususî otobüsü gazeteci arkadaşları hamilen eski «Büyük Doğu» mecmuası idarehanesinin önünden hareket edecektir.»

Ertesi günü birçok arkadaşlarla birlikte dolduğumuz otobüs Bakırköy yolunda zıplayıp, sekip duruyordu. Nihayet yeni açılan büyük bir caddenin önünde stop etti. Bizim rehberliğimizi yapan genç doktor bu yeni açılan caddeyi göstererek izahat verdi:

— İşte efendim burası tımarhaneye giden ana yoldur. Açtırdık, bitirdik. Fakat henüz buraya en uygun ismi bulamadık...

Gazeteciler arasından, arkadaşımız Nizamettin Nazif, otobüste rüzgârdan darmadağınık olan saçları ile ileriye atıldı:

— Bu tımarhaneye giden ana yol mu?.. O halde ne düşünürsünüz be birader?.. «Nizamettin Nazif caddesi» bu...

Kapıda bizi öteki doktorlarla, müdür, muavini karşıladı. İçeri girdiğimiz zaman ilk gözümüze çarpan zayıf, cin gibi bir adam oldu. Asistan izahat verdi:

— Efendim bu yeni bir hastamız... Melânkolik... Kendisi eskiden baklava ve büyük mikyasta francala kaçakçılığı yaparmış. Yufka ve has ekmek ortaya çıkınca iflâs etmiş. Kaçıracak bir şey kalmayınca bu sefer aklını kaçırmış...

Biz böyle konuşurken adam yanımıza yaklaştı ve mırıldandı «gizli mal var, alır mısınız?..»... Mütemadiyen ayni cümleyi tekrarlıyordu. Rehberimiz:

— Harpten sonra tımarhaneler bu neviden dedlilerle dolacaktır. Henüz bu ilk hastamız.. dedi.

İlerledik, bir pavyondan ötekine geçerken avluda yerlere birtakım eğri büğrü, kısacık, şişman oklar çizen bir adam gözümüze ilişti. Bütün avluyu bunlarla doldurmuştu. Sorduk, izahat verdiler:

— Efendim bu siyasî makaleler, siyasî tahmin yazıları okuyucusu olan bir zattır. Görmüyor musunuz?. Bahçeyi de, gazetelerde çıkan ve harekât sahalarını gösteren haritalara benzetmiş!.. Biçare okuyucu siyasî makaleleri okuya okuya sapıtıp bu hale gelmiş!.. İçeride iki de «şiir okuyucusu» hastamız var. Onlar yeni şiirleri okurlarken çıldırmışlar!..

Bir hastanın önünde hep birlikte durduk. Asistan şunları söyledi:

— Bu hastaya biz doktorlar tipik deli gözü ile bakmaktayız. Halbuki o kendisinin büyük bir şiir dehası olduğunu iddia etmektedir. Şiirleri de vardır. Buradan edebî mecmualara gönderiyor. Ve onlar da büyük reklâmlarla, çerçeveler içinde, yeni tarzın en büyük şairi olarak bunları basıyorlar. Şaşırdık kaldık.

Bu sırada tımarhanede ne kadar deli varsa hepsi Nizamettin Nazifin etrafında der top olmuşlardı. Büyük bir dikkatle onu dinlemekte idiler. Nizamettin bunlardan birine sordu:

— Arkası 9 uncu sahifede —

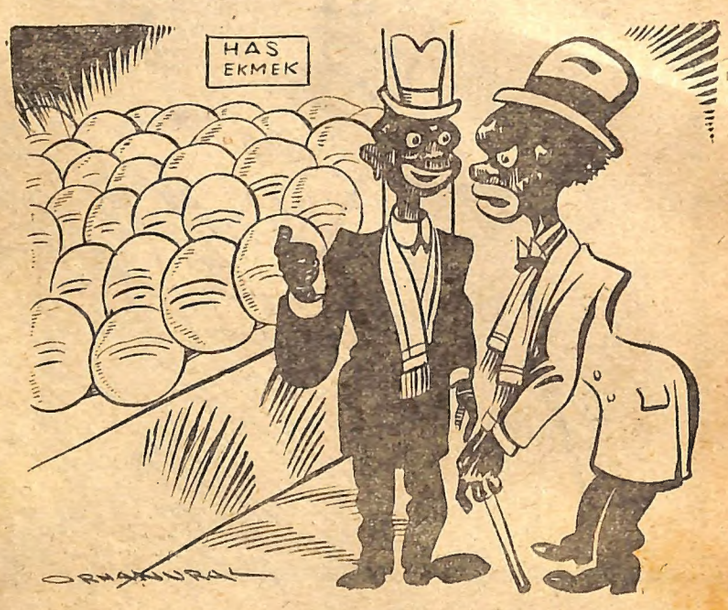

— Neden beyaza fazla rağbet var?..
— Tabiî bir şey... Şimdi dünyada beyazlar yeniliyor da ondan!...

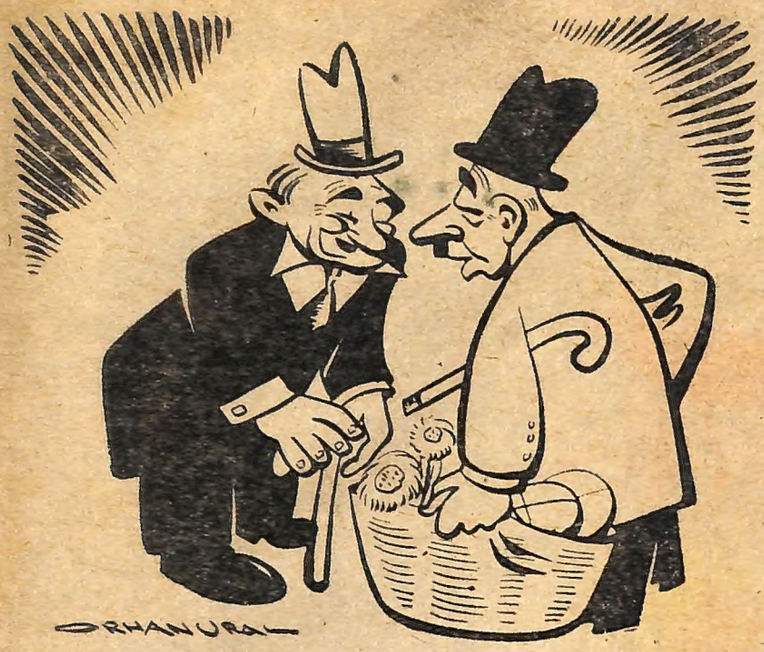

— Pazardan geliyorum, üç kilo fındık, iki kilo ayçiçeği aldım..
— Eh, artık bir iki ay zeytinyağı sıkıntısı çekmezsin!..

Acaba Kim?

Yazan: CEMİL CAHİT CEM

Aradan yıllar geçmişti. Birbirimizi ne zamandır görmemiştik. Öyle, birdenbire karşılaşınca bir an şaşaladık. Galiba o beni daha önce tanıdı. Yüzüme gülümsiyecek gibi oldu. Ben, önce pek çıkaramadım ama, sonra hatırladım. Sarıldık, kucaklaştık, sevindik.

— Hiç değişmemişsin! dedi. Biraz saçların ağarmış o kadar...

— Sen epey değişmişsin! dedim. Âdeta bambaşka olmuşsun!.

— Nasılsın? diye sordu.

— Tanrıya şükür... Şöyle böyle... Çala kalem geçiniyoruz işte! dedim. Sen nasılsın İffet?.

— Nasıl olacağım?. Ticarete atıldım. Yazıhanem Galatada... Gelsene...

— Uğrarız bir gün İffet !.. Bekâr mısın?

Yüzünde bir hüzün bulutu gezindi:

— Evliyim... Evliyim ama...

— Nedir o?. Aması neden?..

Birden koluma girdi ve çoktandır açılmak ihtiyacile yanan biri halile anlatmaya koyuldu: Geçinemiyormuş... Çok hoppa bir kadınmış... İmtizaç etmelerine imkân kalmamış. Âdeta eş dost içinde gülünç mevkie düşmekten korkmaya başlamış... Ne yapacağını kara kara düşünüyor...

— Çocuk filân var mı? dedim.

— Yok!. dedi.

— Öyleyse ayrıl kardeşini...

— Bakalım!. Bir çaresini arayacağım... Bizim can ciğer bir avukat arkadaş vardır.. Gençtir ama acar mı acar... Ona bir danışacağım!

El sıkıştık. Yakında tekrar buluşmak vadile ayrıldık.

***

Ondan sonra tam üç ay, ne İffeti gördüm, ne de bir haber aldım.

Geçen gün, Beyoğluna çıkıyordum. Tünelin kalabalığında karşılaştık. Karşılaşmak da pek yerinde bir söz değil ya... Çünkü karşılaşan iki kişi arasında bir mesafe olur. Bizim aramızda böyle bir şey yoktu. Yapıştık demek daha doğru olacak!.

— Merhaba yahu! dedim.

— Hah sen misin? diye söylendi. Şükür gördüğüme .. Bilsen neler oldu?..

— Hayrola?.

— Dur! dedi. Hele şuradan kurtulalım da anlatırım!.

Biraz sonra, İstiklâl caddesinde yürümeğe başladığımız vakit anlattı: Hayatında büyük bir değişiklik olmuş.

— Karından mı ayrıldın yoksa? dedim.

— Öyle oldu? dedi. Hem de o kadar garip, o kadar komik ki... Bak anlatayım da dinle... Dünyada ne enayi insanlar var, gör...

Merakım kabarmıştı.

— Anlat! dedim.

— Efendim, bizim hanım işi azıta azıta nihayet evi bana zindan etmez mi? Sana dediğim o avukat vardı ya hani?. Ona gittim. Meseleyi anlattım. Düşündü, taşındı: «Boşan !» dedi. «Ayrılmıyor !» dedim. Çünkü karımı iskandil etmiştim. Başıma belâ olmaya karar verdiğini apaçık söylemişti. Yok evin eşyasını istiyormuş, yok kendisine bir apartıman tutmalıymışım, yok ayrıca elli bin lira istermiş... Hepsini avukata anlattım.

İster istemez lâfa karıştım:

— Amma karıymış ha İffet?..

— Sana diyorum ya kardeşim!. Püsküllü belâ!.. Derken efendim, avukat beni dinledi, dinledi.. Sonra: «Bütün istediklerimi yap!» dedi. «Aman iki gözüm. Yalnız evin eşyası yirmi bin lira eder.. Üstelik de elli bin lira para.. Nasıl olur?». «Sen ver efendim, eğer ben de bu alacaklarını ona yar edersem adam değilim!» demez mi?

— Tehlikeli iş doğrusu İffet!.. dedim. Sen ne yaptın?..

İffet, burnunu kaşıdı:

— Düşündüm, taşındım !. Herhalde bizim avukat arkadaşın bir bildiği var ki böyle diyor... dedim. Kendisine bir kere daha danıştım... Bu se-

BAZI ÜNİVERSİTELİLER MANAV DÜKKÂNI AÇARAK HAYATLARINI KAZANIYORLARMIŞ — Gazetelerden

— Oğlum yüksek tahsil yapıyor, inşaallah istikbalini kazanacak!..
— Çok çalışıyor değil mi?..
— Evet, manavlığa başladı!..

— Aman ne yapıyorsun!.. Priz bozulmuş, vallahi kömür olursun!..
— İlâhi karıcığım, nerede bizde o talih!..

fer de bana: «Ne korkuyorsun yahu? Hele istediklerini bir alsın, ben de onu emniyeti suiistimal maddesinden bir deliğe tıkayım da bak gör!» dedi. Sevincimden deliye döndüm.. «Sahi mi söylüyorsun hazret? Aman ne güzel olur.. Bana o kadar çektirdi ki, kendisinden pek mükemmel öç almış olurum!.» dedim. Fakat hem evin eşyası, hem apartıman, hem de elli bin lira!.. Düşünülmiyecek gibi değil. Lâkin bizim avukat arkadaş: «Hiç merak etme!. Verdiklerinizin beş parası ziyan olmaz!» deyip duruyordu.

İffet bir an durdu. Sevinçli bir nefes aldı. Sonra:

— Düşündüm, düşündüm, nihayet karıma elli bin liralık bir çek verdim. Evden de çıktım, gittim. Hemen o gün bir vekâletname yapıp mahkemeye istidayı dayadık..

— Sonra İffet?..

— Sonrası ilk celsede ayrılmamıza karar verildi. Şiddetli geçimsizlik maddesinden hemen karar aldık... Fakat, asıl bundan sonrası enteresan!..

— Ya?.. Hemen arkasından bir istida daha.. Bir celsede hapse attırdın demek ki?..

İffet, bön bön yüzüme baktı.

— Ne münasebet canım?. dedi. Dün bizim karıyla avukat arkadaşın nikâhları kıyıldı!. Düşün bir kere ne enayiler var şu dünyada değil mi?..

Öyle yüzüne bakakalmışım. Ortada bir enayi vardı ama, bilmem ki...

Cemil Cahit CEM

HAFTANIN ŞAKASI

— 4 üncü sahifeden —

sarlar takvimine kadar renk renk, boy boy takvimler...

Bunlardan bir tanesi dikkatime çarptı. 4000 senelik bir takvim!.. Bu takvimin 4000 sene nasıl kullanılacağı tarif edilirken mühim bir nokta gözüme ilişti.

Meğer Şubat ayları dört bin senede bir kere 30 gün çekermiş. Takvimde bunu göstermek ve bakınca anlamak için ne yapılması lâzım geldiği de tarif ediliyor.

Dünyanın en nikbin takvimi bu işte... Aman iyice öğrenelim, yoksa 4000 sene sonra şubatın 30 çekip çekmediğini anlıyamayız.. Hakkımızda hayırlı olmaz...

Bugün insan ömrünün hiçe sayıldığı bir dünya için 4000 sene kullanılabilecek bir takvim ne kadar tuhaf geliyor..

Şakacı

GAZETECİLER TIMARHANEDE

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

— Sen söyle bakalım delilik kaça ayrılır?

Adam yutkundu. Cevap veremeyince Nizamettin:

— Ulan bir de deli olduğunu iddia ediyorsun, deliliğin ne olduğunu bilmezsin!.. diye köpürdü. Deliler üstadın burada kalarak kendilerine deliliği öğretmesini ellerini öperek ve «profesörümüz!..» diyerek rica ettiler.. Nizamettini şiddetle alkışladılar. Bundan sonra başka bir hastayı işaret eden asistan:

— Bu hastanın yalancıktan hasta olup olmadığını bir türlü kestiremiyoruz. Zira kendisi iyi olup çıktı. «Dışarısı daha tımarhaneye benziyor!» diye tekrar buraya kaçtı. Şimdi «delilerden korkarım!.» diye şehre gitmiyor. Bakınız şehirden geldiğiniz için sizden bile korkuyor!..

Bundan sonra Darülâcezeden önce tımarhanede temelleri atılan «Münevverler kovuşu» nun yerini gördük ve pek beğendik. Burada bir pavyona «Nizamettin Nazif pavyonu» adının konulmasını teklif eden arkadaşımıza:

— Canım her yere senin adın takılacak değil a... dedik. Kendisi fena halde kızdı:

— Ne oldu? Nizamettin Nazif ismi bütün tesisatı ile ve bütün kadrosu ile yekpare bir tımarhaneye bile âlem olabilir!.. dedi.

Müesseseden ayrılırken de o:

— Ben kalıyorum. Burası hoşuma gitti be... Akıllı babacan herifler bunlar.. Ayrılamam ben onlardan... diye tutturdu.

Kendisine:

— Yürü Nizam!.. diye yalvardık, rica ettik ise de «kat'iyen gitmem!.» sözlerile ayak diredi.

Nihayet güç halle kandırabilmiştik. Fakat dönerken baktık. Otobüste yok..

İlâhi Nizam...

Hikmet Fridun ES

YENİ EVLİLERE BİR TON KÖMÜR VERİLECEKMİŞ — Gazetelerden

Memur — Sizi bu yaştan sonra evlenmeğe kim mecbur etti?
Çiftler — Kömürsüzlük bayım, kömürsüzlük!..

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 5 —

— Galiba buraların yerlisisin Cemil ağabey...

Cemil Çöl dudak bükerek cevap verdi:

— Yooo... 40 yılda bir uğrarım!..

Bu sırada yanlarından geçen başgarson romancıyı görmüştü. Cemil'i hürmetle selâmlıyarak sordu:

— Bol sodalı bir «White Hose» ve sonra da bir Cherry Brandy değil mi?..

Cemil Çöl kabahat üstünde yakalanmış gibi acele acele cevap verdi:

— Evet... Evet!..

Başgarson uzaklaşınca Aslıhan gülümsedi:

— 40 yılda bir gelinen bir yerde sizin bütün zevklerinizi de öğrenmişler muhterem üstat!..

Cemil Çöl gülerek sigarasını yaktı. Yanında oturan zayıf, ufak tefek, çok süslü ve çok dekolte kadın:

— Sizin kitaplarınızın tiryakisiyim ben...

Diyerek dirseğini biraz daha ona yaklaştırmıştı. Bu sırada başka bir garson gelerek Cemil'e bir kart verdi. Uzun bir kadın kartviziti idi. Arkasında şu kelimeler yazılı idi: «Sağdan ikinci locaya başını kaldır!.»

Yanında oturan Aslıhan:

— Buraya 40 yılda bir geldiğiniz ne kadar da belli...

Cemil Çöl başını kaldırdı ve sağdan ikinci locaya baktı. Orada saçları, gergin bir tarzda, kulaklarının arkasından alınarak toplanmış, esmer bir kadın vardı. Göz göze geldikleri zaman locadaki kadın selâm verdi ve uzaktan kadehini kaldırdı.

Masadakiler bu sahneyi görmüşlerdi. Aslıhan mırıldandı:

— Üstadın ara sıra teşrif ettikleri yerleri gördük. Acaba sık sık gittikleri yerler nasıldır?.. Herhalde merak edilmeğe değer sanırım...

Genç kız bu sözlerine sinirli bir gülümseme ilâve etti.

*
* *

Elektrikler sönmüştü. Ortada çiftler yuvarlak bir projektör ışığı içinde dönüyorlar... Yanındaki esmer kadın Cemil'e biraz daha sokuldu ve:

— Aslı sizin harikulâde danset-tiğinizi söyledi!.. dedi.

Cemil Çöl ayağa kalktı. Smokinini düğmeledi. Esmer kadını dansa davet etti.

Aslı ile nişanlısı onları masadan gözleri ile takip ediyorlar.. Mor projektör ışığının içinde birer masal insanı halinde görünüyorlardı.

Genç adam Aslı'nın kulağına mırıldandı:

— Senin Cemil ağabeyinin hakikaten kadınlar üstünde inanılmaz bir tesiri var!... Enteresan adam doğrusu!..

Aslı cevap vermedi. Delikanlı onu kolundan tutup dansedilen yere getirdi. Onlar da yarı karanlık içinde, projektör ışıkları arasında acayip ve gizli bir âyin yapar gibi kıvranan çiftlerin arasına katıştılar.

Pampa marimba çalıyordu.

Biraz önce sağdan ikinci locadan Cemil'e gülen ve selâm veren düz saçlı güzel kadın da orada ufak tefek bir erkekle dansediyordu. Birçokları derler ki: Asrî sosyetede erkeğin hâkim olduğu tek yer dans yeridir. Zira dansta erkek kadını idare eder.

Halbuki düz siyah saçlı kadını kolları arasında tutan bu ufak tefek adam, onu idare etmek şöyle dursun, istenilen yere çekilip sürükleniyordu. Kadın erkeği daima Cemil'in tarafına doğru götürüyordu. Hattâ iki çift birbirlerine yaklaştıkları zaman teker kelime ile, bazan da ufak tefek mimiklerle âdeta konuşuyorlardı.

Delikanlı Aslı'nın kulağına eğildi:

— Bu senin Cemil ağabeyinin Raspotinle akrabalığı var mı?.. Fakat bu hakikaten yakışıklı bir Raspotin!.. Kaç tarakta bezi var. Baksana...

Cemil bundan sonraki dansı kızıl saçlı kadınla etti.

Bu sırada masadakilerin dikkatine bir şey çarptı. Aslıhan mütemadiyen içiyordu. Nişanlı namızedi ona birkaç kere bunu söyliyecek oldu. Fakat dinletemedi. Bu sefer Cemil Çöl ağabeyliğini takınarak yarı sahici, yarı yalancı bir çıkışma ile:

— Canım ne yapıyorsun ?.. Bu kadar içilir mi?.. Mütemadiyen sigara ve alkol!.. dedi.

Aslıhan yayvan fakat tatlı bir sarhoş edasile cevap verdi:

— Ne yapayım?.. Ben de içkiye ve sigaraya tahammülümü göstererek büyüdüğümü, artık kocaman bir kadın olduğumu isbat etmek istiyorum. Çünkü etrafıma bakıyorum. Hep büyük kadınlar sigara içiyorlar, alkol içiyorlar...

Aslıhan'ın viski bardağına uzandığını gören Cemil onun elini tuttu.

— Yooo... Artık yetişir!..

Aslı, onun kendisine hükmetmesinden hoşlanıyormuş gibi bir halde, elini çekmeden yalvaran bir sesle cevap verdi:

— Ne olur Cemil ağabey... Bırak bunu da içeyim... Başka içmem!..

Cemil Çöl genç kızın küçük eli üzerinden avucunu çekti. Aslı bardağı dudaklarına götürdü. Sarhoştu!..

Cemil Çöl ona dikkatle baktı. Hayatında birçok sarhoş kadınlar görmüştü. Fakat bu derece gencini hiç hatırlamıyordu. Muhakkak ki bu Aslıhan'ın ilk büyük sarhoşluğu, belki de ilk sarhoşluğu olacaktı.

Yanındaki genç adam mırıldandı:

— Halbuki sen içkiyi hiç sevmezdin... Hattâ Adanada bir kere içmen için o kadar ısrar edildiği halde ağzına koymamıştın... Hatırlıyorsun ya..

Aslı cevap verdi:

— Bu gece alkolü seviyorum !.. İlk sarhoşluğum bu!..

Masadaki esmer kadın kedileşerek Cemil'e sokulurken kadehini kaldırdı:

— O halde nice nice sarhoşluklar!..

— Yeşilaycılar duymasın!.. Fahrettin Kerim seni uçurur..

Caz yeniden başladığı zaman sağ locadaki kadın Cemil'e bakarak doğruldu. Cemil de masadakilerden müsaade istiyerek, o tarafa yürümüştü.

Onları seyreder masadaki kadınlardan biri şöyle söyledi:

— Birbirlerine ne kadar iyi uydular... İkisi de pek iyi dansediyorlar. Boyları boslar da uygun. Vücutları güzel..

Bunu söyliyen kadın sonra Aslı'ya döndü ve sordu:

— Aslı... Senin Cemil ağabeyin neden evlenmez?

Aslı cevap vermedi. Çünkü viski bardağı dudakları arasında bulunuyordu.

*
* *

Kolunu dayayınca viski bardağı kaydı ve bir miktar içki Cemil Çölün üzerine döküldü. Garson koştu. Sildi.

Bir baş dönüklüğü içinde bu kazayı yapan Aslı özür diledi:

— Affedersin Cemil ağabey !.. Daha öyle usta sarhoşlardan olamadım!.. Ne de olsa serde acemilik var...

— Acemilik değil, çocukluk... Bunun için kusuruna bakılmaz. Yalnız bir daha büyüdüğünü iddia etme!..

Aslıhan mendilini çantasından çıkarırken masanın üstüne bir anahtar düştü. Cemil Çöl bu anahtarı aldı:

— Benim evimin anahtarı... Koleje giderken sana verdiğim anahtar... Gelip açar işlerimi görürdün... Artık bunun lüzumu yok değil mi?

Romancı böyle söyliyerek anahtarı cebine koymağa kalktı. Fakat Aslı onu telâşlı bir hareketle Cemil Çöl'ün elinden kaptı:

— Olmaz!.. Anahtar bana lâzım!..

Cemil hayretle onun yüzüne baktı:

— Lâzım mı?.. Ne yapacaksın?..

— Ara sıra gelir, yine işlerini görürüm bir... Canım sıkılır, gider oturur biraz dinlenirim, bir sigara içer, kitaplarını karıştırırım. Eskiden olduğu gibi..

Aslı böyle söyliyerek anahtarı tekrar çantasına atarken ilâve etti:

— Sonra en mühimmi âni baskınlar verip seni kontrol ederim !..

— Devam edecek —

B ütün dünya

B u günden

B arış yıllarındaki

yapı faaliyetine

hazırlanıyor.

Siz de bir

T aksitli ev edinme cüzdanı

alarak, kendi evinizin yapısına şimdiden hazırlanınız!

YAPI ve KREDİ BANKASI A. Ş.

Tafsilât ve Broşür isteyiniz!

Kat'iyen İhtiyarlamıyan KADININ SIRRI

45 yaşında olmasına rağmen yüzünde hiç bir buruşukluk olmadığı gibi teni de bir genç kızınki gibi taze ve yumuşak... İşte Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. K. Stejskal tarafından keşf ve «Biocel» tabir edilen şayanı hayret gençlik unsurunun sihrâmiz tesiri budur. Bu «Biocel» şimdi penbe renkteki Tokalon Kreminde mevcuttur. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzleri için de Beyaz renkteki Tokalon Kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve cildi beyazlatıp kadife gibi yumuşatır. Tokalon Kremlerinin memnuniyet verici semereleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarını Derhal Keser.
İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

TEMEL FRANSIZCA

Yazan ABBAS TEMİZER

DİKKAT!..

Fransız lisanını, az zamanda, kolay ve çabuk öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı okumaya mecbursunuz.

Fiyatı 200 kuruştur.

En son öğretim metotlarına göre yazılmış olan TEMEL FRANSIZCA size Fransız dilini en kısa bir zamanda muhakkak ve mükemmelen öğretir.

Muazzam Gramerli

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

İngiliz dilini mükemmelen öğrenmek istiyorsanız, bu muazzam kitabı muhakkak okuyunuz. Türkçe telâffuzlu olarak hazırlanan bu eser herkesin istifade edebileceği bir şekilde yazılmıştır.

(Basılıyor)

İstanbul

Ahmet Sait Oğlu Kitabevi

Cağaloğlu yokuşu. No. 17/1.

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ ismine dikkat.

RomaN Meraklıları Adresinizi

Arif Bolat Kitabevine açık bir zarfla bildiriniz. Size katalok gönderilecektir.

7000 SENE EVVEL

Meşur Âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın barış bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

TARİHTEN ÇİZGİLER ALBÜMÜ

Mecmuamızda güzel eserlerini sevkle takip ettiğiniz arkadaşımız Salih Erimez, büyük bir zevk ve itina ile hazırladığı Aldümlerinin üçüncüsünü de çıkarmıştır. Geçen yılların hayatını nazarlarınızda bütün teferrüatı ve tekmil canlılığı yaratan bu tabloların bir araya gelişi emsalsiz bir kıymet arzetmektedir. Bu güzel eseri okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Fiyatı: 135 Kuruştur.

BİR HAKİKAT

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan SINGER saatlerinde toplanmıştır. Bunun için. Saat alacağınız zaman tereddüdsüz SİNGER saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibilâ sene garantilidir.

ADRES : SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 9

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 88.

TARİHTEN ÇİZGİLER

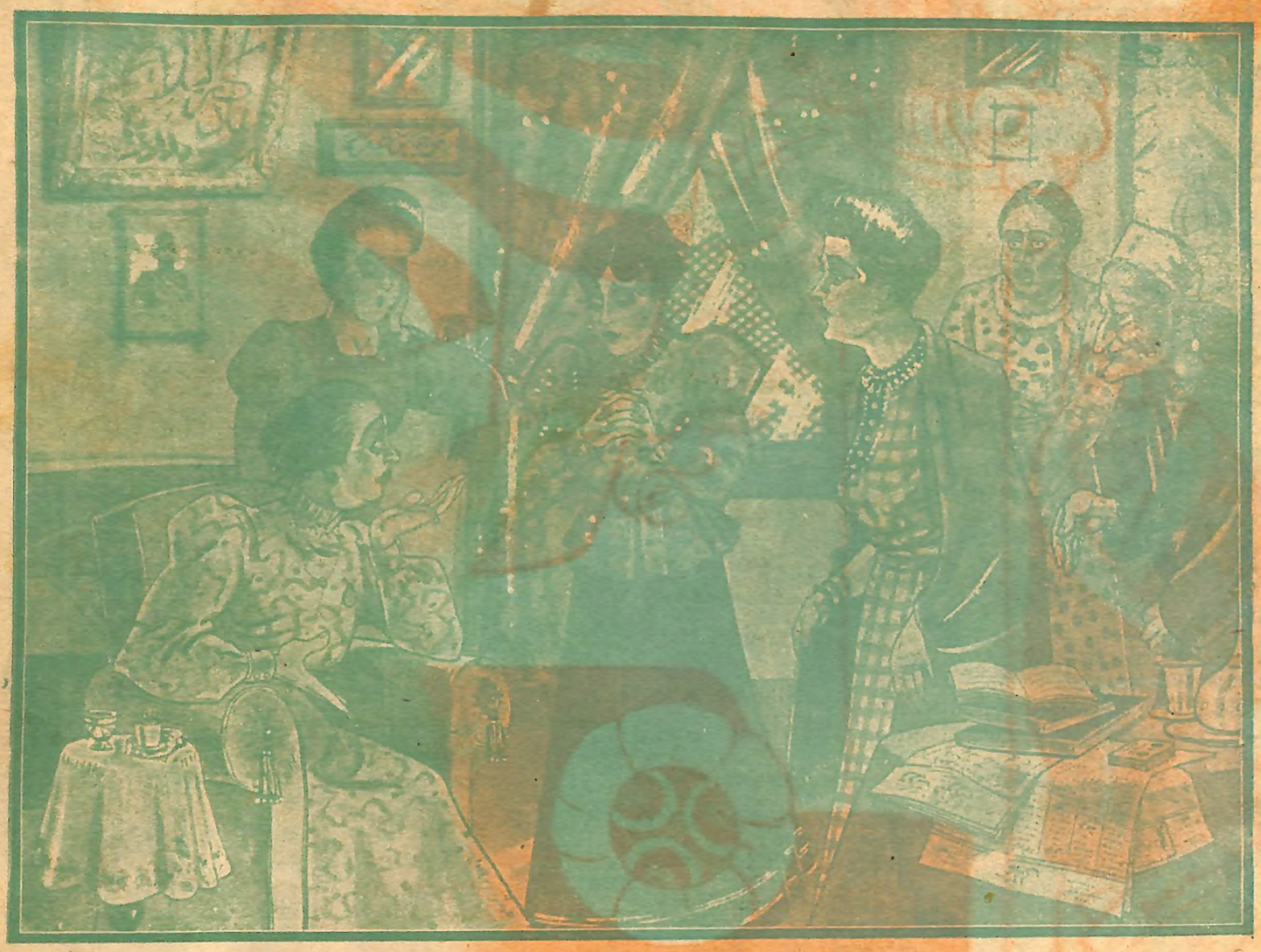

(İktibas hakkı mahfuzdur)

ALLAH DÖRDE KADAR İZİN VERDİKTEN SONRA...

Görümce — Hemşire sana hak veriyorum amma.. kardeşime de bir şey diyemem!.. Allah dörde kadar izin vermiş.. muhakkak ikinciyi alacağım diyor!.. Sen idareli ol da kardeş gibi geçiniver!...

Hala Hanım — Aaa... Vallahi şimdi bunun için ağlanıp sızlanır mı?.. Biz dört ortaktık gül gibi geçinirdik... Nur içinde yatsın... Rahmetlinin yine gözü bende idi!.. Sen ilk gözağrımsın derdi!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman.

Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası